

пъкъ на 18-й цѣлото население станало на кракъ. Властта напустила управлението и избѣгала по позицитѣ на „Каргала“ и „Святата гора“. Чаршията изобщо се затворила. Българетѣ се испокрили изъ къщиата си, а турцитѣ само тичали насамъ-натамъ. Никой незнаилъ отъ гдѣ произлиза тоя страхъ и какво-трѣбва да се прави.

Нощта дала край на движението и сутренъта населението било по спокойно, особно турекото, като се извѣстило отъ нѣкои пжтници идящи отъ къмъ Дунава, че руската войска се намира около Свящовъ и веднага телалина почналъ да вика изъ улицитѣ, за да си гледа всякой работата.

На 22-й пакъ пристигнали тревожни за турцитѣ, нѣ положителни свѣдения, че руситѣ се охжили къмъ Търново. Една часть отъ турското население, което било увѣрено, че руситѣ, като преминали Дунава, по никой начинъ Търново не ще може да се запази отъ тѣхъ, рѣшила да напусне града и почнала да бѣга къмъ Османъ-Пазаръ. Други не се рѣшавали да напуснатъ жилищата си освѣнъ когато се убѣдждъ, че руситѣ ще превзематъ града. А пакъ трети били наклонни никакъ да се недвигатъ нѣ да се предаждъ.

Съ приближаванието на руситѣ къмъ Търново, почнали да бѣгатъ даже и онѣзи турци, които мислили по късно да направатъ това. Българетѣ веднага приготвили руски и български знамена и при влизанието на руситѣ, градътъ билъ укиченъ съ тѣхъ. По вратитѣ и стѣнитѣ на българскитѣ къщи личели кръстове, схицо по шапкитѣ и ржкавитѣ на българетѣ. били обшити кръстове отъ бѣлъ ширитѣ.

Часътъ около 5 сл. пл. ген. Гурко влезналъ въ града посрещнатъ отъ цѣлото население. Виковетѣ „ура“ и „да живѣе нашия господарь Александръ“, били непрекъснати. Тържесгвото било общо, особно пакъ за българското население, което живо почувствовало, че се туря край на неговото петъ-вѣковно робство. Гулеянтѣ въ руския лагеръ съ музика и руски пѣсни, хора, веселби, дълго врѣме се продължавали.

Крестовски казва, че българетѣ забирали по домоветѣ си рускиитѣ войници, нагощавали ги, напоявали, радвали имъ се и даромъ принасяли за конѣтѣ имъ ечмикъ, овесъ и сѣно. А корреспонд. на „Русс. Вѣдомости“ пише, че женигѣ въ Търново раздавали на войницитѣ хлѣбъ, вино, сиренѣ, ябълки, кашии и сливи. Мнозина отъ мжжетѣ раздавали и тютюнъ.